

Zaplana ha accentuat el missatge anticatalanista del PP per liquidar les restes de vot amb què encara compta UV. Noves incorporacions del món blaver exigeixen a canvi que el PP aposte definitivament pel secessionisme lingüístic.

El PP digereix UV

Davant la feblesa d'Unió Valenciana, el Partit Popular ha optat per apoderar-se del vot regionalista reforçant el tarannà anticatalanista: el secessionisme lingüístic torna a ser bandera del PP valencià.

Hi ha hagut canvis. Les sigles són les mateixes però alguns noms són nous i el missatge també ha variat. Quan el 1991, el PP arribava a l'alcaldia de València gràcies al pacte amb Unió Valenciana, els regionalistes exigiren com a condició que el consistori utilitzara en els documents redactats en valencià les normes secessionistes de l'Acadèmia de Cultura Valenciana. Els populars s'hi negaren. No es van voler involucrar oficialment en una maniobra que no era seua. Preferien continuar la trajectòria del govern socialista municipal: utilització simbòlica del català i endavant. Però UV, que s'aferrava a l'anticatalanisme com a únic senyal d'identitat en un pacte que podia acabar fagocitant-la, hi insistia contínuament. La crisi es resolgué d'una manera salomònica: cada regidoria seria responsable de les seues pròpies normes ortogràfiques segons el partit de què depengueren. Els populars feren callar així UV i en la pràctica tot continuà igual: la presència del català a l'Ajuntament de València, ben o mala-

ment redactat, era pura anècdota. Mentrestant, els òrgans del Partit Popular iniciaren una tímida maniobra per solucionar la seua posició respecte al tema lingüístic. Joaquín Calomarde, diputat autonòmic, responsable dels temes culturals i home mesurat, llançà la proposta de l'anomenat "pacte lingüístic". Manuel Tarancón, regidor a l'Ajuntament de València, publicava articles seguint les normes de Castelló i Eduardo Zaplana, que havia arribat a ser president regional del partit, ratificava a EL TEMPS feia només un any que el seu partit, en cas d'arribar a controlar la Generalitat, respectaria la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià i incrementaria l'ús de la llengua a la TVV. Tot semblava indicar que el PP valencià es "normalitzava", és a dir, que sense deixar d'utilitzar exclusivament el castellà, renunciava discretament a promoure actituds secessionistes que el col·locaven en franca contradicció amb els seus col·legues del Principat i les Illes.

Però de tot això fa gairebé un any, que en política i amb unes eleccions autonòmiques ben a

prop, vol dir en el passat. En el passat oblidat i enterrat. Ja no hi ha pacte lingüístic ni discreta tranquil·litat: el PP ha tornat a la bel·ligerància. Zaplana s'oposa a l'ordre de la Conselleria de Cultura que convalida els títols de català de totes les universitats dels Països Catalans i anuncia que l'assignatura de valencià podria ser voluntària si el PP arriba al poder en la Generalitat. Calomarde i Tarancón callen. El partit ja no considera oportú donar-los veu.

El PP ha canviat d'estratègia. Les darreres enquestes el situen a la vora de la majoria absoluta mentre auguren que UV no arribarà al 5% de vot que necessita per obtenir representació parlamentària. És la gran ocasió, els populars decideixen treballar a fons per ocupar l'espai electoral d'UV i evitar així pactes futurs que podrien resultar tan incòmodes com el de l'Ajuntament de València. La consigna és destruir UV apoderant-se del seu capital ideològic, l'anticatalanisme, i humà.

A les manifestacions totalment secessionistes de Zaplana, s'uneix prompte l'arribada d'homes propers a UV al PP. El diputat autonòmic Fernando Giner deixa el seu escó i el catedràtic de dret Ferrando Badía, un dels grans "teòrics" del *blaverisme*, anuncia la seua entrada en el partit d'Aznar. El PP compta amb aliats de luxe per a desenvolupar aquesta estratègia: el diari *Las Provincias*, dirigit per María Consuelo Reyna, casada amb Jesús Sánchez Carrasco-

sa, assessor de Zaplana, fa bastant publicitat de les noves decisions del Partit Popular. El degoteig de militants d'UV cap al PP és constant, fa quinze dies eren els militants de Vallada, la setmana passada 50 membres de les joventuts del partit...

Els regionalistes no poden respondre. Encara no han solucionat la crisi provocada per l'expulsió de la seua regidora María Dolores García Broch, que ha fundat un altre partit, Renovació Valencianista, per mantenir l'esperit "valencianista" que, segons ella, UV ha perdut. A aquesta aventura del *blaverisme* més recalçant se suma el Grup d'Acció Valencianista, GAV, dirigit per un altre col·laborador estret de María Consuelo Reyna, Juan García Santandreu. El GAV, a més, ha obert un expedient a González Lizondo, president d'UV.

Trencada per dos flancs, UV ha quedat a la deriva i operacions de propaganda com la moció de censura enllestida a Madrid contra Felipe González només aconsegueixen enfonsar-la una mica més. El PP ha apostat molt fort contra els regionalistes i ja acarona el somni de governar en solitari i amb majoria absoluta la Generalitat valenciana. Ferrando Badía i les noves incorporacions del món *blaver* només li posen un preu: la llengua. Reduir la seua presència a l'ensenyament i utilitzar una normativa secessionista. Un preu que el PP pagarà molt a gust.

Jordi Sebastià

A més de perdre militants que han anat cap al PP, Lizondo, líder d'UV, ha vist com les bases del 'blaverisme' més dur, el Grup d'Acció Valencianista, el titllaven de "poc valencià". Unió Valenciana s'ha quedat sense missatge.